वीक्षते यावद् उत्क्षिप्य पटं, तावन् मृतां तथा
परोपकारिनृपतेस् तनयां वरकन्यकां । 79
दृष्ट्वा च 'अचिन्तयत् सो ऽत्र, किम् इदं मरुद् अद्भुतं,
किम् अप्रबोधसुप्ता 'इयं, किं वा भ्रान्तिर् अबाधका । 80
यस्याः कृते प्रवासो ऽयं मम, सा 'एव 'इह तिष्ठति
असाव् अपगतप्राणा, तत्र देशे च जीवति । 81
अम्लानकान्तिर् अस्याश् च, तद् विधात्रा मम ध्रुवं
केनापि कारणेन 'इदम् इन्द्रजालं वितन्यते । 82
इति संचिन्त्य निर्गत्य ताव् अन्यौ मण्डपौ क्रमात्
प्रविश्य 'अन्तः स ददृशे तद्वद् अन्ये च कन्यके । 83
ततो ऽपि निर्गतस् तस्य साश्चर्यो मन्दिरस्य सः
उपविष्टः स्थितो ऽपश्यद् वापीम् अत्युत्तमाम् अधः । 84
तत्तीरे रत्नपर्याणं ददर्श 'एकं च वाजिनं,
तेन 'अवतीर्य 'एव ततस् तत्पार्श्वं कौतुकाद् ययौ । 85
इयेष च तम् आरोढुं शून्यं दृष्ट्वा, स तेन च
अश्वेन 'आरुह्य पादेन तस्यां वाप्यां निचिक्षिपे । 86
तन्निमग्नः स च क्षिप्रं वर्धमानपुरान् निजात्
उद्यानदीर्घिकामध्याद् उन्ममज्ज ससंभ्रमः । 87
ददर्श जन्मभूमौ च सद्यो वापीजले स्थितं
आत्मानं कुमुदैस् तुल्यं दीनं चन्द्रप्रभां विना । 88

Digitized by Google